

РЕШЕНИЕ

№ 4752

гр. София, 05.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 27.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11971** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ)

Образувано е по жалба на Ф. С. Б., гражданка на И., ЛНЧ [ЕГН], чрез адвокат Д. Р. срещу Решение № 5254/23.10.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано да бъде предоставен на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия. В жалбата са наведени доводи, че административният акт е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Счита, че не са обсъдени и анализирани всички факти и обстоятелства, чрез които да бъде установена обективната истина в нейната цялост, но които са от съществено значение, за да се прецени необходимостта на жалбоподателката да бъде предоставена исканата закрила. По този начин административният орган е нарушил нормите на чл. 35 от АПК и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ за изясняване на обстоятелствата и обсъждане на представените обяснения. Сочи, че категоризирането на Б. като „икономически мигрант“ е изцяло необосновано доколкото, за да има правна тежест ответникът е следвало освен формално да посочи, че тя отговаря на определението за такъв съгласно глава II, пар. 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на ВКБООН и да докаже тези си изводи, привеждайки конкретни аргументи, вкл. като направи съпоставка на данните за жизнения и стандарт и начинът и на живот в държавата и на произход с настоящия такъв, вместо голословно да излага субективни заключения. Излага твърдения, че административният орган неправилно и необосновано е преценил, че към бежанската история на чуждата гражданка са неприложими принципите залегнали в нормата на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Погрешната преценка се дължи на факта, че от една страна ответникът е изложил мотиви

единствено спрямо хипотезата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, без да се спре на предходните две основания. Същият се е ограничил с аргументи само досежно наличието на заплаха поради безогледно насилие в случай на въоръжен конфликт в И., които е почерпил от справка за страната изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ. Сочил, че самата справка дава фрагментирана информация и макар отразените в нея факти да са пряко изведени от официални източници, са недостатъчни, несвързани помежду си и в голямата си част дават поглед над ирелевантни спрямо изложение от Ф. Б. бежански казус факти. С това се нарушава условието на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасянето по молбата за статут на бежанец или хуманитарен статут да бъдат преценени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети страни. В този смисъл прави извод, че изискването на закона не е изпълнено, тъй като председателят на ДАБ не е извършил анализ на почти никакви съществени и релевантни факти и обстоятелства, свързани с бежанската история на молителката в светлината на актуалната обстановка в държавата ѝ на произход и респективно е взел решение без да е формирал преценка базирана на достатъчно изчерпателна и относима информация. Направено е искане за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, с преводач от персийски език и се представлява от адвокат М. Н., който поддържа жалбата на изложените в нея основания. Жалбоподателката Ф. С. Б. моли съдът да постанови решение, което да ѝ позволи да продължи живота си в спокойна и сигурна страна, да не живее сред убийци, сред които е собствения ѝ баща. Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за предоставяне на международна закрила вх. № ПМЗ-ВР- 2579 от 29.08.2025г. на РПЦ - [населено място], „ПМЗ - кв. Военна рампа“ от Ф. С. Б. от женски пол, родена на 15.05.1988г. в [населено място], И., гражданка на И., етническа принадлежност - персийка, вероизповедание - атеист, семейно положение - разведена, ЛНЧ [ЕГН]. Личните ѝ данни са установени въз основа представена лична карта № [ЕГН], издадена от Ислямска Република И., валидна до 09.10.2033г.

В проведеното интервю с рег. № УП-17910 от 12.09.2025г., чуждата гражданка разказва, че е напуснала И. на 28.06.2025г., като е използвала фалшив документ, закупен за пътуването ѝ и е отишла в Турция. В И. пребивава около месец и двадесет дни, работи като готвач и живее на мястото, където работи. На 21.08.2025г. напуска Турция и след около два дни пристига в България с автобус, като използва закупения фалшифициран паспорт. На границата служителите установяват, че документът е фалшив, и тя е задържана за 24 часа, след което е прегледана от медицинско лице и е настанена в затворен център за бежанци.

Иранската гражданка мотивира молбата си за международна закрила, като излага, че е участвала в протестите след убийството на М. Амини, които са били насочени срещу ограниченията върху свободите и правата на жените. Тези протести са продължили няколко месеца и по това време е било обичайно да се задържат протестиращи, като самата тя е била задържана 2-3 пъти. Твърди, че при задържане са я карали да подписва декларация, че повече няма да участва в протести и са я освобождавали на същия или на следващия ден. Сочил, че за нея основната заплаха е идвала от баща ѝ, който е поддръжник на режима, силно религиозен и враждебен към нейния начин на живот и лични избори. Той се противопоставя на брака ѝ с лице, изповядващо бахайската религия, която не се одобрява от властите. Под негов натиск чуждата гражданка се развежда, за да не изложи съпруга си и неговото семейство на заплаха, тъй като баща ѝ има познати, които биха

могли да го намерят и наранят. След развода баща ѝ увеличава натиска и насилието над нея. Твърди, че откакто има спомени за себе си, не е видяла добро отношение от страна на баща си. Последният не е зачитал жените и това си е изкарвал върху майка ѝ и нея. Сочил, че брат ѝ не е опонирал на баща им и те никога не са имали проблеми, но те двете с майка ѝ, понеже му опонирали, той се е държал лошо с тях. Иранската гражданка също разказва, че баща ѝ е ограничавал възможността ѝ за образование - когато е приета в университет, той я е пребил и ѝ е счупил крака, в резултат на което е пропуснала една година. В опит да продължи обучението си, е разчитала на помощ от лелите и чичовците си, но с времето подкрепата намалява, тъй като всеки в И. си има свои проблеми. Сочил, че майка ѝ е една обикновена иранска възрастна домакиня, която нямала силите и възможностите да ѝ помогне, като единствената ѝ помощ била, че една вечер ѝ казала, че трябва да напусне И.. Докато била в Турция жалбоподателката разбрала, че баща ѝ ще дойде и ще я убие и това е причината да напусне Турция, тъй като се уплашила, че баща ѝ има много познати и ще я намери. Заявява, че не иска да се завърне в родината си и да бъде убита от човека, който я е създал. Иска да прекара остатък от живота си в сигурна страна, надява се да може да продължи образованието си в медицински факултет.

Чужденката е получила копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на персийски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписала лично. Съставена е Евродак дактилоскопна карта. Във връзка с образуваното производство е изискано становище от ДАНС, в отговор на което с писмо рег.№ М-9813/01.10.2025г. е посочено, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на жалбоподателката, в случай, че отговаря на изискванията и условията по ЗУБ.

По подадената молба за закрила на Ф. С. Б. е изготвено Становище рег.№ УП-17910/13.10.2025г. от младши експерт в отдел ПМЗ -"Военна рампа" при РПЦ-С., с което след преценка на доказателствата по административната преписка е предложено на чужденката да се откаже предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на административното производство е приета справка вх.№ МД-02-401 от 21.07.2025г. относно Ислямска република И., обсъдена от административния орган в издадения от него акт.

Постановено е обжалваното решение № 5254/23.10.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано на Ф. С. Б. да бъде предоставен на статут на бежанец и хуманитарен статут поради липса на материалноправните основания за това по чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

За да откаже предоставяне на статут на бежанец по смисъла на чл.8 от ЗУБ, Председателят на ДАБ се аргументира, че липсват данни, които да сочат, че чужденката е напуснала родината си поради преследване по някой от изчерпателно изброените в закона признаци. Участието ѝ в протестни действия е довело до краткотрайни задържания, като тези обстоятелства не обосновават извод за трайно и системно преследване, нито за основателен страх от такова при евентуалното ѝ завръщане. Решаващият орган е приел, че макар общата общественно-политическа и социално-икономическа обстановка в И. да се характеризира с ограничения за жените, чести демонстрации и полицейска намеса, от заявеното от молителката не може да се направи извод, че именно тя е била обект на преследване по смисъла на закона, нито че е изложена на реална и лична заплаха при евентуално завръщане. Общата обстановка в И. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951г. Според ответника молителката не е потърсила защита от компетентните органи в И., нито е използвала

възможността да се премести да живее при съпруга си или други роднини, които биха могли да ѝ осигурят безопасност. Липсата на тези действия показва, че реалният риск за живота и личността ѝ е бил редуциран чрез наличните средства за защита, а заплахите от бащата представляват вътрешнофамилен конфликт и лични семейни ношения, които не съставляват основание за хуманитарен статут. На тази база не се установява реална, непосредствена и непредотвратима опасност, която да обосновава предоставяне на хуманитарна закрила по смисъла на чл. 9 от ЗУБ. Направен е извод, че посочената причина за подаване на молбата за международна закрила не е свързана с раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и затова не се оценява като релевантен за предоставяне на статут на бежанец мотив. Поставя се цялата бежанска история под съмнение, като се приема, че в случая става въпрос за мигрант, а не лице, нуждаещо се от международна закрила. Съгласно Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисариат на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде.

В хода на съдебното производство се представи от страна на ответника справка за обществено-политическата обстановка в И. вх.№ МД-02-617 от 26.11.2025г. и справка за обществено-политическата обстановка в И. вх.№ МД-02-654 от 17.12.2025г.

В съдебно заседание от жалбоподателката е представено медицинско удостоверение № 1/14/М от 12.09.2021г. от Катедра по съдебна медицина – западен Т. с легализиран превод от персийски език, от което се установява, че на 12.09.2021г. лицето Ф. С. Б., дъщеря на Х. Р. е прегледано и е установено следното: 1. Синини и отоци в лявата и дясна страна на челото.; 2. Синини и отоци в дясната част на лицето.; 3. Зачервяване и натъртване в лявата част на лицето.; 4. Две синини в лявото коляно.; 5. Следи от екскориации, причинени в лявото бедро.; 6. Следа от удар в задната част на десния крак, причинена от твърд предмет през последните 24 часа. Лицето се оплаква от болка в дясното ухо, врата, корема и ръцете, без видими белези. Отокът в задната част на десния крак е с кръвонасядания.

Процесуалният представител на жалбоподателката представя Справка за актуалната ситуация на човешките права в И., изготвена в съответствие с Методологията на Агенцията на ЕС за убежището от „Център за правна помощ – глас в България“ за месец януари 2026г., където се прави извод, че ситуацията със сигурността и човешките права, която допреди протестите от декември 2025г. - януари 2026г. е била особено тревожна, то сега е силно влошена, като особено голяма опасност съществува за уязвими групи като жени и лица с различна сексуална ориентация, чийто фундаментални права са силно ограничени и които са подложени на институционализирана дискриминация и системно насилие от държавни субекти и обществото като цяло.

В Справката, изготвена от „Център за правна помощ – глас в България“ много подробно са посочени проблемите на жените в И., а именно: 1. Дискриминацията по полов признак е институционализирана чрез законите и държавната политика; 2. Дискриминацията спрямо жените в наказателното право – момчетата носят наказателна отговорност от 9 годишна възраст, а момчетата – от 15-годишна възраст и т.н.; 3. Дискриминацията спрямо жените в семейното право – И. е сред страните с най-ниската законова възраст за брак – 13 години за момчетата и 15г. за момчетата. Жените се нуждаят от съгласието на баща си или на дядо си по бащина линия, за да сключат първи брак, докато мъжете нямат такова ограничение. Мъжете имат право да практикуват полигамия; могат законно да прекратят едностранно брака си по свое желание. Жените от друга страна, трябва да подадат молба до съда и да представят доказателства, че са

изпълнили своите брачни задължения, включително за области като секс и разрешение за напускане на дома. Що се отнася до родителските права при развод, бащите имат изключително законно настойничество над децата си.; 4. Дискриминация спрямо жените в наследственото право – При наследяване делът на жената е наполовина на този на мъжки наследник при сравними обстоятелства; вдовицата има право на една осма от имуществото на съпруга си, ако е имала деца, или на една четвърт ако е бездетна - останалите активи обикновено отиват при семейството на съпруга.; 5. Насилие, основано на пол – Домашното и сексуалното насилие в И. е широко разпространено, скрито и неконтролирано. Ислямският наказателен кодекс на И. не криминализира изрично насилието над жени. Убийствата, свързани с пола /феминициди/ в И. нарастват, като между януари и юли 2025г. са документирани най-малко 108 феминицида. Констатирана е тревожна тенденция на нарастване на случаите на убийства на честта. Възприеманите обиди на честта могат да включват отказ на принудителни бракове, романтична връзка, неодобrena от семейството, търсене на развод, избор на кариера, пътуване без разрешение или дори претърпяване на сексуално насилие; причина за убийството може да бъде и външния им вид или дори просто слухове и безпочвени подозрения. Убийците обикновено са близки роднини – често бащата, съпругът или братът на жертвата.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от надлежно лице и при наличието на правен интерес от оспорване на акта.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението е издадено от председателя на ДАБ при МС, компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал.1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представените с административната преписка протоколи от проведени интервюта се установи, че те са проведени на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Независимо от горното, съдът счита, че оспореното решение е издадено при съществено нарушение на административно-производствените правила, довело и до несъответствие с материалния закон.

В нормата на чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е датата, когато съдът се произнася по случая. Това изискване не е изпълнено, тъй като административният орган не е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, както и с неговата лична бежанска история.

Съгласно чл.1а, ал.2 ЗУБ международната закрила включва предоставянето на статут на бежанец или на хуманитарен статут.

Чл.8, ал.1 от закона определя предпоставките, при наличието на които може и следва да се предостави статут на бежанец, а именно "Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея". Предпоставките включват: основателни опасения от преследване въз основа на някои от признаците – раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група; въз основа на това да се намира извън държавата си по произход и най-накрая да не може или да не желае да се ползва от закрилата на държавата по произход.

Разпоредбата на чл.9 ЗУБ определя предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, а именно "Хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец" и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В случая отказът за предоставяне на международна закрила на Ф. С. Б. е мотивиран с проблеми на чужденката от битов и семеен характер, както и, че чуждата гражданка отговаря на определението за „икономически мигрант“, чиято цел е промяна, приключение или причина от личен характер.

Противно на тези изводи жалбоподателката е заявила страх от преследване свързано с принадлежност към определена социална група (лица от женски пол) и в този смисъл е изтъкнала причини, попадащи в приложеното поле на ЗУБ.

Тази принадлежност е ясно дефинирана в Насоките на ВКБООН за международна

закрила: преследване, свързано с пола, в контекста на чл.1а, пар.2 от Конвенцията от 1951г. и нейния протокол от 1967г., от 7.05.2002г., съобразно които исковете, свързани с пола, обикновено обхващат, макар в никакъв случай да не се ограничават до актове на сексуално насилие, семейно/домашно насилие, принудително семейно планиране, осакатяване на женски гениталии, наказание за нарушаване на социални нрави и дискриминация срещу хомосексуалисти (т.3). В цитираните Насоки понятието по Женевската конвенция за принадлежност към определена социална група се тълкува в условията на алтернативност чрез използване на съюза „или“ - социална група е група от хора, които споделят обща характеристика, различна от риска да бъдат преследвани, *или* които обществото възприема като група (т.29). Полът може правилно да бъде дефиниран в рамките на категорията на социалната група, като жените са ярък пример за социална подгрупа, дефинирана от вродени и неизменни характеристики, и които често се третират по различен начин от мъжете. Техните характеристики също ги дефинират като група в обществото, подлагайки ги на различно третиране и стандарти в някои страни (т.30). Размерът на групата понякога се дефинира като основание за отказ да се признаят „жените - като цяло като определена социална група, но този аргумент няма основание в действителност или причина (т.31).

Когато са налице конкретни форми/актове/действия на преследване основано на пола и тези актове/действия (изброени неизчерпателно в Съображение 30 на Директива 2011/95 и включващи домашно насилие) по своето естество или по повторения си характер достигнат степента на тежест по чл.9, пар.1 от Директива 2011/95 и могат да се квалифицират като тежко нарушение на основни човешки права, то насилието, основано на пола, е основание по чл.1, б.А2 от Женевската конвенция, чл.2, б.“г“ от Директива 2011/95, респ. чл.8, ал.1 от ЗУБ, за предоставяне на статут на бежанец.

Усилията на Европейския съюз по определяне на основаните на пола форми на насилие и дискриминация като правомерни основания за търсене на убежище в ЕС, са декларирани в Резолюция на Европейския парламент от 8 март 2016г. относно положението на жените бежанци и жените, търсещи убежище, в ЕС (2015/2325(1.), ОВС 50, 9.2.2018г., стр. 25—34. В т.13 на Резолюцията се подчертава, че основаните на пола *форми* на насилие и дискриминация, включително, но не само, изнасилванията и сексуалното насилие, гениталното осакатяване на жени, насилствените бракове, домашното насилие, т.нар. престъпления на честта и одобрената от държавата, основана на пола дискриминация представляват **преследване** и следва да са правомерни основания за търсене на убежище в ЕС и това следва да намери отражение в новите насоки по отношение на половете. Също в т.15 на Резолюцията се сочи, че държавите-членки следва да предприемат мерки, за да гарантират, че всички *форми на насилие спрямо жените*, могат да се признават за форма на преследване и следователно жертвите им да се ползват от

защитата на Конвенцията относно статута на бежанците от 1951г. в изпълнение на установеното в чл. 60 на Конвенцията. В т.18 от Резолюцията на ЕП се подчертава необходимостта от избягване на прибързани решения, които не отчитат надлежно опасността, включително смъртната опасност, за жени, жертва на основано на пола насилие, ако молбите им за убежище бъдат отхвърлени и те бъдат принудени да се върнат в родината си.

Според решение на СЕС от 16.01.2024г. по дело C-621/21, от една страна жените в своята цялост може да се разглеждат като принадлежащи към „определена социална група“ по смисъла на член 10, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95, когато е установено, че поради своя пол те са изложени на физическо или психическо насилие, в това число сексуално и домашно насилие, в държавата им на произход. Тоест Ф. Б. безспорно е лице принадлежащо към определена социална група по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. От друга страна в решението на СЕС е посочено, че член 9, параграф 3 от Директива 2011/95 трябва да се тълкува в смисъл, че „когато молител твърди, че се опасява от преследване от недържавни субекти в държавата си на произход, не е необходимо да се установява връзка между един от мотивите за преследване, посочени в член 10, параграф 1 от тази директива, и такива действия на преследване, ако такава връзка може да бъде установена между един от тези мотиви за преследване и липсата на закрила срещу тези действия от субектите на закрила, посочени в член 7, параграф 1 от споменатата директива.“, както и, че член 15, букви а) и б) от Директива 2011/95 трябва да се тълкува в смисъл, че „понятието „тежки посегателства“ обхваща реалната заплаха за молителя да бъде убит или да бъде подложен на актове на насилие от страна на член на неговото семейство или общност поради предполагаемо нарушаване на културни, религиозни или традиционни норми и че следователно това понятие може да доведе до признаване на статут на субсидиарна закрила по смисъла на член 2, буква ж) от тази директива.“ Тоест опасенията на жалбоподателката не са проблеми от личен/битов/ характер, а попадат освен в приложното поле на ЗУБ, и на пряко приложимата Директива 2011/95 на ЕС, като освен това предпоставят предоставянето на международна закрила, както по смисълът на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ във вр. чл. 8, ал. 3, т. 3 от ЗУБ, така и на чл. 9, ал. 1, т. 1-2 от ЗУБ.

С оглед изложеното, не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, което е съществено процесуално нарушение на административнопроизводствените правила, довело до нарушаване правото на защита на оспорващия. Освен това с оглед чл. 6 ал. 2 от АПК административният акт е издаден в нарушение на основни принципи на административното правораздаване, а именно, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за И., изготвени от дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Представените от ответника по делото три броя справки, последната от които е от 17.12.2025г. не отразяват актуалната обстановка в И., като изобщо не съдържат информация относно последните събития, свързани с масовите протести от 28.12.2025г. до настоящия момент, при които броят на жертвите надвишава този на всеки друг кръг от протести или вълнения в И. от десетилетия и напомня за хаоса около Ислямската революция от 1979г. според Справка за актуалната ситуация на човешките права в И., изготвена в съответствие с Методологията на Агенцията на ЕС за убежището от „Център за правна помощ – глас в България“ за месец януари 2026г. Видно от цитираната справка, според базираната в САЩ иранска осведомителна агенция за правата на човека /Н./, потвърдените смъртни случаи, сред които и на деца, са над 3300, а над 4300 други се разследват. Някои активистки групи сочат много по-висок брой на жертвите. Организацията съобщава още, че 2107 души са тежко ранени, а над 24 000 са арестувани, включително ученици. На 21.01.2026г. В. съвет за национална сигурност на И. публикува изявление, че 3117 души са били убити по време на протестите. На 16.01.2026г. обаче специалният докладчик на ООН за И., Май С. заявява, че са били убити най-малко 5000 души. Базираната в О. кралство медия И. И. публикува по-шокиращи данни, според които най-малко 12 000 души са били убити в контекста на протестите.

За да постанови оспония отказ за предоставяне на международна закрила, ответникът не е издирил актуална информация за положението в И. след масовите протести от 28.12.2025г. Представените от него три броя справки, последната от които е от 17.12.2025г., дават фрагментирана информация и не дават поглед над релевантни спрямо изложените от Ф. Б. факти. С това се нарушава условието на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасянето по молбата за статут на бежанец или хуманитарен статут да бъдат преценени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети страни. Изискването на закона не е изпълнено, тъй като председателя на ДАБ не е извършил анализ на почти никакви съществени и релевантни факти и обстоятелства, свързани с бежанската история на молителката в светлината на актуалната обстановка в държавата ѝ на произход и респективно е взел решение без да е формирал преценка базирана на достатъчно изчерпателна и относима информация. Като не е сторил това, административният орган при постановяване

на обжалвания административен акт е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, а от там и на материалноправните норми.

По изложените съображения издаденият административен акт е незаконосъобразен, което налага неговата отмяна и връщане на преписката за ново произнасяне от административния орган съгласно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение. При произнасяне по молбата за международна закрила следва да се преценят всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход към момента на постановяване на новото решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 5254/23.10.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано да бъде предоставен на статут на бежанец и хуманитарен статут на Ф. С. Б., гражданка на И., ЛНЧ [ЕГН].

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново произнасяне, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :